

NOTA DE PREMSA

El tenor Julian Prégardien converteix el cicle de lied “*La bella molinera*”, de Franz Schubert, en una veritable festa pels sentits, al Festival Perelada 2024

- **El tenor alemany ha presentat una proposta poc convencional, dividint el cicle en dues parts, en dos escenaris diferents, tastos de vins i gastronòmics, que va resultar tot un encert**
- **Prégardien, que ha comptat amb la complicitat de l'actor Francesc Torrent i les intervencions a tall de pròleg i epíleg de l'actriu Maria Molins, ha dotat de dramàtúrgia la peça**
- **La guitarrista Isolde Santana ha acompanyat al tenor en la primera part als jardins del Cellar Perelada, mentre que en la segona li ha pres el relleu la pianista Anna Gebhardt, a l'església del Carme**

Peralada, 31 de juliol de 2024.- El tenor alemany Julian Prégardien (Frankfurt del Main, 1984) ha ofert avui una veritable festa pels sentits amb la interpretació del cicle de lied *La bella molinera* (*Die schone müllerin*), de Franz Schubert (1797-1828) i amb poemes carregats de simbolisme de Wilhelm Müller (1794-1827). Prégardien ha presentat una proposta poc convencional per a aquesta peça per a piano i veu, barrejant música, patrimoni i gastronomia. La proposta ha estat ideada pel mateix tenor que, amb motiu del 200 aniversari

d'aquest cicle de Schubert, obra cabdal del Romanticisme alemany, n'està produint formats únics com el d'avui a Peralada. És pot dir, per tant, que és una estrena.

L'espectacle ha començat mitja hora més tard del previst, degut a les condicions meteorològiques, la qual cosa ha estat un veritable encert, aconseguint evitar en part una calor intensa i una xafogor asfixiant que l'onada de calor ha dut a tot l'Empordà. La idea era fer una posada en escena que no és limités únicament a la interpretació d'un cicle de cançons que ja és prou conegut, però no per això menys bell. Fugir de les convencions era un imperatiu, és per això que aquesta posada en escena de *La bella molinera* és una proposta molt original. Prégardien ha dividit el cicle en dues parts, tenint en compte el desenvolupament de l'argument de la història que explica el conjunt de cançons: l'amor no correspost d'un treballador d'un molí per la filla del seu amo. El tenor ha comptat amb la complicitat de l'actor Francesc Torrent, que ha anat fent intervencions episòdiques per aprofundir en el sentit simbòlic de cadascuna de les cançons. Aquestes intervencions, juntament amb la capacitat expressiva de Prégardien li han donat a tot el cicle un magnífic caràcter teatral. A això hi ha ajudat que Schubert converteix cada cançó en una mena de miniatura musical que, juntament amb el text, crea una imatge emocional precisa.

La primera part ha transcorregut als Jardins del Celler Perelada, un escenari a l'aire lliure superb, que li ha atorgat a tot plegat un aire mediterrani deliciós. Fruit d'un encomiable tasca d'investigació i documentació del tenor, amb la complicitat de l'actor Francesc Torrent, el cantant ha utilitzat parts de la traducció al català que el poeta Enric Casasses va fer dels poemes de Müller l'any 2018, sota el títol *La noia maca del molí*. En el pròleg, l'actriu Maria Molins n'ha llegit un fragment i Prégardien, dotat d'una veu amb un color preciós, ha interpretat la primera cançó del cicle, *Das wandern (El caminar)*, en català. La primera part ha inclòs fins a 11 cançons que expliquen com el moliner s'enamora de la molinera i es va fent il·lusions. L'esclat de l'amor, La joia de viure, es tradueixen en una música alegre que Prégardien ha volgut accentuar, fent que la segona veu que l'acompanyava a l'escenari fos la guitarrista Isolde Quintana i, per tant, alleugerint pes dramàtic. Torrent ha intervingut en un parell d'ocasions i el tenor ha encarnat a la perfecció al moliner enamorat. El colofó d'aquesta primera part ha estat el tast del vi blanc Perelada

Collection Blanc 2023, DO Empordà i d'un dunkin de foie gras blanc, a més d'un còctel.

Posteriorment el públic s'ha traslladat fins a l'església del Carme, que és on s'ha desenvolupat la segona part. La pianista Anna Gebhardt ha agafat el relleu de Quintana com a segona veu escènica en una part de la història molt més carregada emocionalment que la primera. Schubert, que tenia una capacitat inusitada per transmetre emocions amb la seva música, va compondre *Die schöne Müllerin* entre 1823 i 1824 i es va basar en els poemes de Wilhelm Müller, un dels màxims exponents del moviment romàntic alemany. La seva obra és una de les joies de la cançó lírica (lied) i una de les més destacades en la història de la música clàssica, tant per la seva bellesa musical com pel profund contingut poètic. El seu coneixement permet endinsar-se en el món emocional i artístic del Romanticisme alemany, on la música i la poesia es fusionen per narrar històries commovedores, la qual cosa queda més que palesa precisament en aquesta segona part. D'altra banda, la natura és un tema central en el cicle, reflectint la influència del Romanticisme alemany, que sovint busca en ella una expressió de l'estat d'ànim interior. La natura no només és un escenari per a la història, sinó que és un reflex de les emocions del protagonista: el rierol és el seu confessor i consolador, mentre que la natura, de vegades indiferent, reflecteix la seva solitud i desesperació.

En la segona part, a mesura que avança el cicle de cançons, tot es torna més greu, el jove moliner comença a sentir inseguretats i gelosia, especialment quan apareix el caçador, que es guanya l'afecte de la molinera. La música es torna més fosca i introspectiva, com en la cançó *Die liebe Farbe (El color favorit)*, on el protagonista expressa la seva desesperació en adonar-se que el seu amor no és correspost. Les darreres cançons del cicle tracten la tristesa profunda, la resignació i la mort, perquè a *Des Baches Wiegenlied (Cançó de bressol del rierol)*, la darrera cançó del cicle que el públic ha seguit amb delit, el protagonista, abatut, sembla trobar la pau només en la idea de la seva pròpia mort. Aquesta peça, amb el seu ritme lent i suau, crea una atmosfera de serenitat que contrasta amb la tensió emocional anterior. La interpretació de Prégardien ha estat sublim especialment en aquest punt. A la sortida, Maria Molins hi ha posat la cirereta amb un epíleg en vers i la vetllada s'ha tancat de manera formidable amb un tast que ha inclòs sopa d'enciam de l'horta de

Peralada i vinagre fòrum, acompanyat dels vins Perelada Obsequi 2023, DO Empordà i Perelada Finca Malaveïna 2021, DO Empordà, a més d'un tall de dolly sin.